

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Orquestra
simfònica
del Vallès

Requiem de Mozart

Diumenge, 29.03.26 – 17.30 h
Palau de la Música Catalana
Simfònics al Palau

Requiem de Mozart

Mireia Tarragó, soprano

Tànit Bono, contralt

Marc Sala, tenor

Elías Arranz, baríton

Josep Lluís Gil, rapsode

Cor Madrigal (Pere Lluís Biosca, director)

Orquestra Simfònica del Vallès

Dani Espasa, director

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Simfonia núm. 1, en Mi bemoll, KV. 16

I. Molto allegro

II. Andante

III. Presto

Morten Lauridsen (1943)

Soneto de la Noche

Wolfgang Amadeus Mozart

Requiem, en Re menor, KV. 626

Introitus:

Requiem aeternam (cor i soprano)

Kyrie eleison (cor)

Sequentia:

Dies irae (cor)

Tuba mirum (soprano, contralt, baríton i tenor)

Rex tremendae (cor)

Recordare, Jesu pie (soprano, contralt, baríton i tenor)

Confutatis (cor)

Lacrimosa (cor)

Offertorium:

Domine Jesu (cor, soprano, contralt, baríton i tenor)

Hostias et preces (cor)

Sanctus (cor)

Benedictus (cor, soprano, contralt, baríton i tenor)

Agnus Dei (cor)

Communio:

Lux aeterna (cor)

Descarrega el
programa complet,
en català.

Durada aproximada
del concert:
70 minuts sense pausa

Formació orquestral

Director titular – Andrés Salado | **Director resident** – Xavier Puig

Directora associada – Isabel Rubio | **Responsable de programació** – Jordi Cos

Concertino titular – Cati Reus | **Concertino associat** – Cristian Benito

Violins 1rs – María Dolores González*, Quim Garcia**, Enric Fernández, Andrea Talavero i Ferran de la Varga | **Violins 2ns** – Oriol Algueró*, Ariadna Padró**, Alba Ramírez, Albert Rodríguez, Inés Sanchís i Dixon Scola | **Violes** – Miquel Córdoba*, Carla Rica**, Sabina Ayats, Daniel Picón i Alexeider Pérez | **Violoncels** – Mireia Quintana*, Sandrine Robillard*, Eva Otero i Eduard Raventós | **Contrabaixos** – Felipe Contreras*, Tomàs Almirall** i Abigail Herrero | **Oboès** – Daniel Souto* i Laura Villar** | **Clarinets** – Abel Batlles* i Anna Lladó** | **Fagot** – Clara Canimas* i Daniel Gálvez** | **Trompes** – Jordi Guasp* i Marc Vicedo** | **Trompetes** – Alexandre Baiget* i Joan Micó** | **Trombons** – Jorge Sempere*, Manel Juste** i Perot Rigau** | **Timpani** – Marc Cabero* | **Orgue** – Eduard Martínez*

* Solista ** Assistent solista

Mozart i Lauridsen: entre el divertiment i la transcendència

Albert Ferrer Flamarich, Musicògraf i historiador de l'art

El programa d'avui combina tres obres d'estils, gèneres i formacions instrumentals diferents: una simfonia, un motet i un rèquiem, que requereixen orquestra de cordes, oboès, trompes i clavicèmbal, per una banda; cor a capella, per una altra banda, i, finalment, cor, solistes vocals i orquestra.

Composta a finals de 1764, durant els darrers mesos del primer viatge de la família Mozart a Londres, la *Simfonia núm. 1, en Mi bemoll major*, KV. 16, segueix el model de la simfonia italiana de mitjan segle XVIII i la de Johann Christian Bach i Carl Friedrich Abel, organitzadors de concerts molt populars a la capital anglesa. Malgrat la simplicitat formal, inevitable en un nen a punt de complir nou anys, l'obra revela el sentit melòdic i l'instint per l'equilibri que caracteritzarien el Mozart madur. Per exemple, i com a paradoxa per a la història: ja s'hi troba un tema de quatre notes que recorda el del darrer moviment de la *Simfonia núm. 41, "Júpiter"*.

Escrita per a petita orquestra, combina la frescor juvenil i una sorprenent coherència expressiva en els tres moviments —Allegro molto, Andante i Presto—, amb domini de la retòrica i l'estètica del moment: jocs de suspensió melòdica i de *forte-piano* en els moviments extrems, un Andante en do major modelat per clarobscurs anímics i tímbrics, i un darrer moviment amb un cert aire de dansa lleugera i viva, com a conclusió d'una simfonia que és molt més que una curiositat infantil: és el punt de partida d'una trajectòria genial.

Seguidament, el *Soneto de la Noche*, del compositor estatunidenc d'ascendència danesa Morten Lauridsen (1943), proposa una imitació dels antics motets, a partir del text de Pablo Neruda (de qui enguany se celebra el cinquantenari de la seva mort). Harmonitzat entorn de Fa sostingut major —amb una incursió en el mode menor corresponent—, es desenvolupa orgànicament sobre un joc predominant d'homofonies i homorítmies (com si el cor fos una sola veu), trencat per recursos com entrades fugades de les veus, notes de valors llargs davant de subdivisions rítmiques, dissonàncies subtils o l'ús del silenci en algun compàs. En conjunt, genera una sensació d'estatisme, de flotació i d'aura mística fruit d'un melodisme d'arrels gregorianes mogut per graus conjunts i amb un tractament sil·làbic del text, amb el qual Lauridsen s'atansa a una espiritualitat —subjectiva, que és la que predomina en el segle XX— íntimament relacionada amb la recerca estètica de la capacitat simbòlica i evocadora de la música.

En darrer lloc, el *Requiem* de Mozart és una de les composicions més comentades, interpretades i fascinants de tots els temps, no exempta d'una controvèrsia que la història i la musicologia han endreçat i desmitificat, atesa la mort del compositor a mig compondre-la. Es tracta d'un encàrrec que el comte Franz von Walsegg va fer arribar al compositor l'estiu de 1791. Walsegg, músic afectonat que encomanava obres a compositors que posteriorment s'interpretaven com si fossin seves al seu castell de Stuppach, volia una missa de difunts per homenatjar la seva esposa, que havia mort el 14 de febrer d'aquell any. Segons l'examen modern dels manuscrits, en la composició hi van intervenir fins a quatre persones diferents, però va ser completat principalment per Franz Xaver Süssmayr, un dels alumnes de Mozart, a partir de les indicacions del compositor i de la seva vídua, i també a partir d'altres esbossos (com el del "Sanctus" i el "Benedictus").

Amb el precedent del quartet de la mort a *Idomeneo, re de Creta*, escrit deu anys abans, l'orquestració tendeix als colors foscos i s'hi barregen elements operístics, maçònics i de la tradició religiosa (l'acabament amb la mateixa fuga del "Kyrie", segons els preceptes del segle XVIII). També hi ha la combinació de diversos estils, com l'"estil savi" i l'"estil ombra": el primer es percep en el refinament dels passatges imitatius, fugats i polifònics, com el "Kyrie eleison", el "Quam olim Abrahae" i l'"Hosanna", l'audàcia expressiva dels quals remet a Bach i Händel; mentre que el segon, el trobem en passatges tempestuosos i exaltats, com el "Dies Irae" i el "Confutatis".

Dominat per la tonalitat general de Re menor, poc emprada per Mozart i associada a la mort i al buit existencial (com en *Don Giovanni*), aquest rèquiem també presenta passatges de lirisme i dolçor ("Domine Jesu"), de súplices que imiten el plor i els sospirs ("Lacrimosa") i d'ús obligat d'instruments com el trombó ("Tuba mirum", seguit d'una ària declamatorià del baix). Igualment, destaca per la sonoritat del *corno di basso* (en el "Recordare, Jesu pie"), que era un tipus de clarinet de timbre més mòrbid, velat i adient per a l'expressió del pathos.

A partir d'elements de grandiositat i intimitat, de polifonia i melodia, de modernitat i tradició, es tracta d'una obra concebuda per un catòlic creient i membre de la maçoneria, que ofereix una perspectiva conciliadora entre la vida i la mort. Per aquest motiu, també acaba amb el *Lux aeterna*: una pregària invocadora perquè la llum divina arribi a les ànimes dels creients en el més-enllà.

Mireia Tarragó soprano

Nascuda a Tarragona (1995), va rebre tres vegades la beca de la Fundació Victoria de los Ángeles i es graduà amb màxim reconeixement al curs superior de cant i al Màster d'Interpretació de Lied de l'ESMUC.

Forma duo amb la pianista Carmen Santamaria, amb qui ofereix recitals arreu de l'Estat difonent obres de compositores i amb qui ha enregistrat un disc dedicat a Arturo Dúo Vital.

En òpera ha debutat com a Comtessa de Ceprano a *Rigoletto* de Verdi sota la direcció d'Oliver Díaz, i ha interpretat rols com Lucy (*The Telephone*), Micaëla (*Carmen*) i Lauretta (*Gianni Schicchi*).

Ha obtingut el Premi Catalunya Música d'El Primer Palau i el premi a la millor intèrpret de *lied* al Concurs Germans Pla de Balaguer. Debutà el 2018 a la Schubertiada de Vilabertran amb Marina Pelfort i hi tornà el 2020 amb el Kallias Ensemble.

Ha participat al LIFE Victoria amb Eric Ledesma, Francisco Poyato i el Trio Pedrell, amb qui estrenà obres de Pedro Pardo sobre textos de Victoria de los Ángeles. Com a solista, ha cantat *El pessebre* de Pau Casals a l'Auditori Nacional de Bordeus i *El Messies* de Händel a l'Auditori de Barcelona.

Tànit Bono contralt

Inicià la seva formació musical amb el seu avi i la completà al Conservatori de Vila-seca i al Conservatorium van Amsterdam.

Amb la professora Ana Luisa Chova realitzà el Màster d'Òpera a València. A més, ha seguit formant-se per Europa amb diversos professionals: David Wilson Johnson, John Streets, Valérie Guillorit, Iain Farrington, Emma Kirkby, Fred Jacobs, Malcolm Walker, David Owen Norris, Jeff Cohen, Isabel Rey, Udo Reinemann, Rudolf Jansen, Margreet Honig, Ofèlia Sala o Mariella Devia, entre d'altres.

Va guanyar el premi extraordinari de la Fundació Ferrer-Salat al 54è Concurs Internacional de Cant Francesc Viñas i també dos premis al Concurs de Cant Germans Pla de Balaguer 2013.

Ha actuat a les òperes *Rinaldo i Alcina* de G. F. Händel, *Le nozze di Figaro* de W. A. Mozart, *Hänsel und Gretel* d'E. Humperdink, etc.

Ha participat en recital a la Quinzena Musical de Sant Sebastià i ha estrenat el cicle *Tànit, sis cançons de desig* d'Albert Guinovart, escrit per a la seva veu. Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2018-19 amb *Kàtia Kabanovà*.

Marc Sala

tenor

Tenor líric-lleuger nascut a Barcelona, especialitzat en repertori mozartià i en el bel canto romàntic italià. Ha interpretat títols com *Die Zauberflöte*, *Don Giovanni*, *Die Entführung aus dem Serail*, *L'occasione fa il ladro*, *L'elisir d'amore* o *Falstaff*.

Va estudiar al Conservatori del Liceu amb Eduard Giménez i al Conservatori Joaquín Rodrigo de València amb Ana Luisa Chova, i ha rebut classes magistrals de Montserrat Caballé, Raúl Giménez, Leyla Gencer, Luciana Serra, Dolora Zajick i Jaume Aragall. És també llicenciat en Història de l'Art per la Universitat Autònoma de Barcelona.

Ha cantat al Gran Teatre del Liceu, al Palau de la Música Catalana, a L'Auditori de Barcelona, al Teatro Campoamor d'Oviedo, a l'Òpera de Las Palmas, al Teatro Mario del Monaco de Treviso, al Teatro Comunale di Ferrara i al Rossini in Wildbad.

Premi Ferrer-Salat del Concurs Tenor Viñas i finalista del Concurs Internacional Montserrat Caballé. Ha enregistrat *Le siège de Corinthe* (Naxos) i *Gaziel* d'Enric Granados (Tritó).

Elías Arranz

baríton

El baríton Elías Arranz va estudiar a la Royal Academy of Music de Londres i a l'Opera Studio de La Monnaie (Brussel·les) amb José Van Dam, completant el Màster en Interpretació d'Òpera de València.

El 2022 fou nomenat Associat Honorífic de la Royal Academy of Music pel seu reconeixement artístic. Ha debutat en papers com Marcello, Leporello, Comte d'Almaviva, Papageno i Alfio, actuant al Regne Unit, Bèlgica, Espanya i Canadà.

Participa en noves creacions com *Monster in the Maze* (Liceu), *Schwesstoff* (Berlín) i *Saturraran* (Bilbao). Especialista en música antiga, ha cantat *Agrippina*, *Ariodante*, *Rinaldo*, *Alcina* i *La reina de les fades* en escenaris europeus de prestigi.

En l'àmbit simfònic ha interpretat la 9a Simfonia de Beethoven, els Rèquiems de Mozart, Fauré i Bruckner, i obres de Bach amb Trevor Pinnock i Juanjo Mena. És una de les veus més sol·licitades per a El Messies de Händel a auditoris espanyols i internacionals.

Com a liederista, ha ofert recitals a Bilbao, Sant Sebastià, Granada, Brussel·les i Barcelona. Ha interpretat *Die Schöne Müllerin* i *Winterreise* de Schubert amb Rubén Fernández Aguirre. Aquest estiu presentarà *Myrthen* de Schumann amb Júlia Farrés-Llongueras i Daniel Blanch.

Cor Madrigal

El Cor Madrigal va ser fundat el 1951 per Manuel Cabero. El 1993 en prengué la direcció Mireia Barrera, i des del 2019 el seu director titular és Pere Lluís Biosca. La seva activitat se centra en el repertori contemporani i en la difusió d'autors catalans, tot abordant també obres corals barroques i clàssiques. Ha estat dirigit per grans mestres com Celibidache, Cambreling, McCreesh, Pinnock, Pons, Ros Marbà, Rostropóvitx o Scimone. Sota la direcció de Cabero, estrenà *Atlàntida* de Falla i interpretà per primer cop a Espanya la *Missa Solemnis* de Mozart. En el camp discogràfic destaca l'enregistrament de la música coral de Joaquim Homs (Fundació Autor, 2007). Al Gran Teatre del Liceu ha participat en produccions com *Kàtia Kabanovà*, *Oedipe*, *Le portrait de Manon*, *Les mamelles de Tirésias* i *La pesta*. Ha col·laborat amb Perejaume, la Companyia IT Dansa i en esdeveniments per a la Fundació Miró. Recentment ha fet gires per Euskadi, Andalusia, Galícia i Lisboa, amb orquestres com la Barroca de Sevilla, la Sinfónica de Galícia i I Solisti Veneti. Ha actuat en festivals de música antiga de Barcelona i Aranjuez, i al Palau de la Música i Auditorio Nacional de Madrid. Des del 2011-12 és resident a l'Auditori Municipal de Vilafranca, i des del 2012-13 cor adscrit de L'Auditori i l'OBC. El Cor Madrigal compta amb el suport de l'Institut Català de les Empreses Culturals.

Dani Espasa director

Nascut a la Canonja (Tarragona), és un músic eclèctic amb una trajectòria que abraça múltiples vessants: pianista, clavecinista, acordionista, director, compositor, arranjador i professor. Ha col·laborat amb directors teatrals com Lluís Pasqual, Calixto Bieito, Josep Maria Flotats, Sergi Belbel o Jordi Prat i Coll, i amb artistes com Maria del Mar Bonet i Lúdia Pujol. Format a l'ESMUC amb Béatrice Martin, inicià la seva carrera en conjunts de música antiga com Hespèrion XXI, Le Concert des Nations, L'Arpeggiata o Mala Punica. Ha dirigit la OBC, l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu, l'ONCA i l'ensemble BCN216. Com a instrumentista, ha estrenat i enregistrat obres de Joan Albert Amargós i Enric Granados, amb més de quaranta discos editats per segells com Alia Vox, Aparté, Erato o Harmonia Mundi. Ha compartit escenari amb figures com Sting, Sílvia Pérez Cruz, Ute Lemper, Philippe Jaroussky, Mayte Martín o John Cale. El 2020 va rebre el Premi Butaca a la millor composició musical per *La Rambla de les Floristes* (TNC). Compagina l'activitat artística amb la docència a l'ESMUC i a l'Escuela Superior de Música Reina Sofia de Madrid, on imparteix clavicèmbal i baix continu. És director artístic del cicle de concerts del Reial Monestir de Pedralbes. Avui, Dani Espasa és un referent indiscutible de la música antiga a Catalunya i al món.

Orquestra Simfònica del Vallès

Les emocions són el nostre punt fort i, per transmetre-les, innovem en els formats escènics i en les maneres de fer música per apropar-la a la nostra audiència. Aprofundim en el compromís de valor amb la nostra comunitat mitjançant diversos projectes socioeducatius adreçats a col·lectius en risc d'exclusió social, perquè, com diem sempre a l'OSV, la música no és de qui la fa, sinó de qui la necessita.

Som l'única orquestra simfònica professional estable i privada del país, on els músics i l'equip de gestió són alhora empleats i propietaris. Amb més de 38 anys d'història, l'Orquestra Simfònica del Vallès sempre ha tingut vocació de connectar i comunicar-se amb el públic, amb humilitat, impulsant el talent del país i amb molt d'amor per la música.

Innovem en formats i continguts de concert per estimular, emocionar i fer gaudir el públic. Creiem que la música

és un instrument perfecte per fomentar la comunicació entre les persones i contribuir al creixement de la nostra societat. La nostra prioritat són sempre les persones, tant les que s'expressen musicalment com les que volen gaudir de la música com a oients. A més, des de la nostra fundació som l'orquestra titular del Circuit d'Òpera a Catalunya, gestionat per la Fundació Òpera a Catalunya (2020), de la qual som membres fundadors.

Han estat directors titulars de l'orquestra: Albert Argudo (1988-1992), Jordi Mora (1993-1997), Salvador Brotons (1997-2002), Edmon Colomer (2002-2005), David Giménez Carreras (2006-2009), Rubén Gimeno (2009-2016), James Ross (2017-2018) i Xavier Puig (2018-2025). Des del setembre del 2025, el director titular és Andrés Salado, i Xavier Puig n'és el director resident.

Textos

Morten Lauridsen (1943)

Soneto de la noche

(poema de Pablo Neruda)

Cuando yo muera quiero tus manos en mis ojos:
quiero la luz y el trigo de tus manos amadas
pasar una vez más sobre mí su frescura:
sentir la suavidad que cambió mi destino.

Quiero que vivas mientras yo, dormido, te espero,
quiero que tus oídos sigan oyendo el viento,
que huelas el aroma del mar que amamos juntos
y que sigas pisando la arena que pisamos.

Quiero que lo que amo siga vivo
y a ti te amé y canté sobre todas las cosas,
por eso sigue tú floreciendo, florida,

para que alcances todo lo que mi amor te ordena,
para que se pasee mi sombra por tu pelo,
para que así conozcan la razón de mi canto.

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Requiem en Re menor, K. 626

Introitus

Requiem aeternam dona eis,
Domine:
et lux perpetua luceat eis.
Te decet hymnus, Deus, in
Sion,
et tibi reddetur votum in
Jerusalem:
Exaudi orationem meam,
ad te omnis caro veniet.
Requiem aeternam dona eis,
Domine:
et lux perpetua luceat eis.

Kyrie

Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

Sequenz

Dies irae, dies illa,
Solvat saeculum in favilla:
teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futurus,
quando iudex est venturus,
cuncta stricte discussurus!

Tuba mirum spargens
sonum
per sepulchra regionum,
coget omnes ante thronum.
Mors stupebit et natura,
cum resurget creatura,
judicanti responsura.
Liber scriptus proferetur,
in quo totum continetur,
unde mundus judicetur.
Iudex ergo cum sedebit,
quidquid latet apparebit:
nil inultum remanebit.
Quid sum miser tunc
dicturus?

Introit

*Dóna'ls el repòs etern,
Senyor:
i que la llum eterna els il·lumini.
Per tu, oh Déu, aquest himne a
Sió,
i per tu els nostres vots a
Jerusalem.
Escolta la meva pregària;
tota carn vindrà cap a tu.
Dóna'ls el repòs etern,
Senyor:
i que la llum perpètua els il·lumini.*

Kyrie

*Senyor, tingueu pietat.
Crist, tingueu pietat.
Senyor, tingueu pietat.*

Seqüència

*Dia d'ira serà aquell dia,
en què reduirà el món a cendra:
David i la Sibil·la afirmaren.
Gran espant sobrevindrà
quan el Jutge arribarà
a escrutar-ho tot rigorosament!*

*El so esclatant de la trompeta
ressonant per les tombes,
reunirà tothom davant el tron.
La mort i la natura s'astoraran
quan la criatura ressuscitarà
per respondre al judici.
S'obrirà el llibre
que conté tot allò
que ha de ser jutjat del món.
Quan el Jutge, doncs, seurà,
tot allò amagat apareixerà;
res no romandrà impune
Malaurat, què diré jo aleshores?*

Quem patronum rogaturus,
cum vix justus sit securus?

Rex tremendae majestatis,
qui salvandos salvas gratis,
salva me, fons pietatis.

Recordare, Jesu pie,
quod sum causa tuae viae:
ne me perdas illa die.
Quaerens me, sedisti lassus,
redemisti crucem passus:
tantus labor non sit cassus.

Juste judex ultionis,
donum fac remissionis,
ante diem rationis.
Ingemisco, tamquam reus:
culpa rubet vultus meus:
supplicanti parce, Deus.
Qui Mariam absolvisti,
et latronem exaudisti,
mihi quoque spem dedisti.
Preces meae non sunt dignae:
Sed tu bonus fac benigne,
ne perenni cremer igne.
Inter oves locum praesta,
et ab haedis me sequestra,
statuents in parte dextra.

Confutatis maledictis,
flammis acribus addictis.
Voca me cum benedictis.
Oro simplex et acclinis,
cor contritum quasi cinis:
Gere curam mei finis.

*A quin amo pregaré,
quan ni els justos estaran segurs?*

*Rei de majestat temible,
que salves lliurement, els qui
s'han de salvar,
salva'm a mi, font de bondat.*

*Recorda't, pietós Jesús,
que sóc la causa de la teva vinguda:
no em perdis aquell dia.
T'has assegut, cansat de buscarme,
m'has redimit pel sofriment en creu;
que tant esforç no sigui en va.*

*Jutge que castigues amb justícia,
fes-me do del perdó
abans del Dia del Judici.
Gemego com un culpable,
la culpa m'enrogeix el rostre;
Déu, perdona el qui et suplica.
Tu que vas absoldre Maria,
i que escoltares el lladre,
a mi esperança em donares.
Els meus precs no són dignes,
però tu, tan bo, per la teva bondat,
fes que no cremi al foc etern.
Dóna'm lloc en el teu ramat,
separa'm dels bocs,
i posa'm a la dreta.*

*Quan els maleïts, confosos,
seran lliurats a les flames venjatives,
crida'm amb els beneïts.
Suplicant i prosternat,
el cor contrit com la cendra,
et conjuro que t'apiadis de la meua fi.*

Lacrimosa dies illa,
qua resurget ex favilla
judicandus homo reus.
Huic ergo parce Deus,
pie Jesu Domine;
dona eis requiem.
Amen.

Offertorium
Domine Jesu Christe,
Rex gloriae, libera animas,
omnium fidelium
defunctorum
de poenis inferni
et de profundo lacu:
libera eas de ore leonis,
ne absorbeat eas tartarus,
ne cadant in obscurum:
sed signifer sanctus michael
repraesentet eas in lucem
sanctam:
quan olim abrahamae promisisti
et semini ejus.

Hostias et preces tibi,
Domine,
laudis offerimus:
tu suscipe pro animabus illis,
quarum hodie memoriam
facimus:
fac eas, Domine,
de morte transire ad vitam:
quam olim Abrahamae promisisti
et semini ejus.

Sanctus
Sanctus, sanctus,
sanctus, Dominus Deus
Sabaoth.
Pleni sunt caeli
et terra gloria tua.
Osanna in excelsis.

*Dia de llàgrimes aquell
en què renaixerà de la cendra
l'home culpable, per ser jutjat.
Perdona'l, doncs, oh Déu.
Jesús misericordiós, Senyor,
Dóna'ls repòs.
Amén.*

Ofertori
*Senyor Jesucrist,
rei de la glòria, allibera totes les ànimes
dels fidels difunts,
de les penes dels inferns
i de les aigües profundes.
Allibera'ls de la boca del lleó,
que l'abisme no els engoleixi,
i que no caiguin a les tenebres,
sinó que l'abanderat sant Miquel
els condueixi a la llum santa.
Tal com prometeres antany a
Abraham
i als seus descendents.*

Sacrificis i precs de lloança,
Senyor,
t'oferim.
*Rep-los per aquelles ànimes
de què avui fem memòria.
Fes-les, Senyor, passar
de mort a vida.
Tal com prometeres antany a
Abraham
i als seus descendents.*

Sanctu
*Sant, sant,
sant és el Senyor Déu dels
exèrcits.
El cel i la terra són plens
de la teva glòria.
Hosanna a les altures.*

Benedictus

Benedictus qui venit
in nomine Domini.

(Chorus)

Osanna in excelsis.

Agnus Dei

Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem.
Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem.
Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem
sempiternam.

Communio

Lux aeterna luceat eis,
Domine:
Cum sanctis tuis in aeternum:
quia pius es.
Requiem aeternam dona eis,
Domine,
et lux perpetua luceat eis.
Cum sanctis tuis in aeternum:
quia pius es.

Benedictu

*Beneït el qui ve
en nom del Senyor*

(Cors)

Hosanna a les altures.

Agnus Dei

*Anyell de Déu,
tu que lleves el pecat del món,
dóna'ls el repòs.
Anyell de Déu,
tu que lleves el pecat del món,
dóna'ls el repòs.
Anyell de Déu,
tu que lleves el pecat del món,
dóna'ls el repòs etern.*

Comunió

*Que la llum perpètua els
il·lumini, Senyor,
amb els teus sants i per sempre,
tu que ets misericordiós.
Dóna'ls el repòs etern,
Senyor,
i que la llum perpètua els
il·lumini.
Amb els teus sants i per sempre,
tu que ets misericordiós.*

Propers concerts

Ortiz, Márquez i Ginastera

Dissabte, 11.04.26 – 18.30 h

G. Ortiz: *Kauyumari*

G. Ortiz: *Concert per a trompeta* “Altar de Bronce”

A. Márquez: *Danzón núm. 2*

A. Ginastera: *Estancia*, op. 8

Pacho Flores, trompeta

Orquestra Simfònica del Vallès

Andrés Salado, director

Variacions de Rakhmàninov Caprici italià de Txaikovski

Dissabte, 09.05.26 – 18.30 h

L. Auerbach: *Sogno di Stabat Mater*

S. Rakhmàninov: *Rapsòdia sobre un tema
de Paganini*, op. 43

I. Stravinsky: *Pulcinella*

P. I. Txaikovski: *Caprici italià*, op. 45

Artem Kuznetsov, piano

Orquestra Simfònica del Vallès

Catherine Larsen-Maguire, directora

Pop-rock simfònic

Diumenge, 12.04.26 – 17.30 h

Smoke on the water (Deep Purple)

Cant't falling in love with you (Elvis Presley)

Help (The Beatles)

Another brick in the wall (Pink Floyd)

I will survive (Gloria Gaynor)

Hot stuff (Donna Summer)

Grease medley

Disco hits medley

Bohemian Rhapsody (Queen)

Waterloo (Abba)

The Rising (Bruce Springsteen)

We are the champions (Queen)

We will rock you (Queen)

Llucà Ferrer, narrador

Alba Pérez, Alex Dee

i Marc Antolí, cantants solistes

Cor de Teatre (David Costa, director)

Orquestra Simfònica del Vallès

Isabel Rubio, directora

El cicle Simfònics al Palau rep el suport de:

Sabadell
Fundació

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Col·laboradors
de l'OSV

UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

Amb el suport de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Diputació
Barcelona

Diputació de Girona

Ajuntament de
Sabadell

Sabadell
Fundació

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

moventia

BENVIC

Mitjà oficial

LAVANGUARDIA

Troba'ns a:
www.palaumusica.cat
www.osvalles.com

